

Sygn. akt IX U 694/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Olszowska
Protokolant:	Jolanta Nagrodzka

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 1 sierpnia 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. K. /K./

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 11 marca 2018 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. do ponownego obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego na zasadzie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych począwszy od daty złożenia wniosku.

Sędzia

Sygn. akt IX U 694/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11.03.2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. K. ponownego ustalenia wysokości emerytury w trybie 110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od tej decyzji, w którym domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17.12.1998r., bowiem w.w.p.w. z lat 1979-1999 i 2017r. jest wyższy niż 250%.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko jak w decyzji, wskazując na bezzasadność odwołania.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od dnia (...)

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (WWPW), został ustalony z lat 1981-1990, wyniósł 352,77%, dlatego został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej kontynuował zatrudnienie.

W dniu 16.02.2018r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie emerytury.

Decyzją z dnia 11.03.2018r. omówioną na wstępie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie 110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdy obliczony WWPW nie przekroczył 250%.

(dowód: dokumentacja akt organu rentowego)

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego jako okoliczności niesporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Ubezpieczony złożył do akt sprawy RP-7 za lata 1980-1997, 1974-1979, 1998-2000.

Organ rentowy na zlecenie Sądu dokonał wyliczenia w.w.p.w. z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu z uwzględnieniem wynagrodzenia po prawie i wyniósł on 254,13%.

(dowód: RP-7 z 28.04.2018r. k. 10-12 a.s., wyliczenia ZUS k. 15-16a.s.).

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, przekonywujący, logiczny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył co następuje.

Odwołanie jako zasadne zasługuje na uwzględnienia.

W myśl art. 110 ust 1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą

w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza j.w. 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Skoro w.w.p.w. wyliczony przez organ rentowy przekracza 250% to zachodzą podstawy do przeliczenia emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110a ustawy o emerytalnej.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd z mocy art. 377§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji wyroku.

Sędzia